

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. III. Quibus casibus à subdelegato, ad judicem primum delegantem, &
non ad subdelegantem sit appellandum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

sancti huius adit, recusare illum coram iudice delegato, à quo, si recusantem iusta de causa audire non velit, ad Papam appellari potest, qui enim utitur jure suo, prout hic delegatus subdelegans, non gravat alterum.

§. II.

Ad quem appellandum sit à iudice delegato, aut subdelegato?

Appellationem in his causis delegatis fieri debere à delegato ad delegantem, jura civilia expressè afferunt & si delegatus Papæ, subdelegavit, ad delegatum subdelegantem de jure canonico fieri appellatio debet, nisi totam causam alteri subdelegerit, nullam sibi circa eam jurisdictionem reservando, quo in casu ad primum delegantem appellari debet, ex c. super questionum 19. §. porro h. t. patet: cum enim in posteriore casu nihil jurisdictionis in causa tali delegatus sibi reservaverit, consequenter per factam delegationem tota illius jurisdicatio in tali causa extincta est, quæ manet in eo, qui non totam causam subdelegavit, & consequenter appellatio in hoc casu fieri potest, ad proximum subdelegantem, non autem in illo, prout etiam sumitur ex c. cuncto 18. h. t. quæ tamen constitutio extendenda non est ad delegatos inferiorum Prælatorum subdelegantes, à quibus appellari potest immediatè, quocunque intermedio omisso, ad Summum Pontificem. In casu verò, quo duobus v. g. à Papa causa aliqua delegata fuit, cum clausula *appellatione remota*, & unus eorum alteri condelegato vices etiam suas commiserit, prout fieri posse ex dictis jam patet, non potest hic, cui vices suas

alter commisit, procedere, appellatione remota, nec alteri subdelegare, ut habetur in citato c. super quest. §. si verò: cum enim in hoc casu jam non procedat tantum ut delegatus Principis, sub qua qualitate appellatione remota, procedere posset, & subdelegare, sed procedat etiam ut subdelegatus à locio condelegato, ab hoc autem potestatem, appellatione remota, procedendi, aut subdelegandi accipere non possit, consequenter neutrum potest, & si appellatio fiat, non ad condelegatum, qui totam causam & potestatem suam alteri condelegato commisit, facienda est, sed ad primum delegantem.

§. III.

Quibus casibus à subdelegato, ad iudicem primum delegantem, & non ad subdelegantem sit appellandum?

Sunt aliqui casus, in quibus à subdelegato, quamvis ei non tota causa commissa sit, appellari non potest ad immediatè subdelegantem, seu delegatum; & primò quidè, si post subdelegationem cum certâ jurisdictionis reservatione factam moriatur, aut excommunicetur (excommunicatione majore) delegatus à Romana sede, qui subdelegavit, uti habetur c. si is cui 10. h. t. in 6. quo in utroque casu, ne diutius expectandum sit, usque dum v. g. alius substituatur, aut excommunicatus absolvatur, appellatio ad Romanum Pontificem fieri potest. Quod fieri etiam potest in casu, quo delegatus subdelegans plurimum distet, diu absit, delegatus sit suspectus, & universim si diuturnum aliquod impedimentum delegatum impediatur. Secundò si plurium dele-

delegatorum à sede Apostolica aliqui partem tantum causæ subdelegaverint aliis, quo in casu non jam ad delegatos subdelegantes, sed ad primam delegantem Pontificem scilicet appellandum est, *c. si duo 3. h. t. in 6.* cum enim appellatio fieri debeat ad superiorem, nullus autem delegatorum, respectu alterius, ab eadem sede, in eadem causa, delegati sit superior, consequenter in nullo casu ad parem condelegatum fieri potest appellatio, sed à dignitate delegantium desumi debet, ad quem fieri debeat appellatio. Tertiò si excipiat contra delegatum, partem causæ subdelegantem, quòd jurisdictionem non habeat, eo quòd v. g. mortuus fuerit Papa delegans prius, quàm causa commissã per delegatum cœpta fuerit, in hoc enim casu non ad delegatum, qui negatur habere jurisdictionem, sed ad primum delegantem appellari debet, *c. si à subdelegato 14. h. t. in 6.*

§. IV.

An delegatus Papæ absolvere possit eum, qui dicit ab ordinario se suo injuste excommunicatum esse, vel post legitimam appellationem?

Responso ex *c. cum contingat 36. h. t.* repetenda, ubi duæ ad hanc rem spectantes dantur regulæ; prima est quod conquerens se injuste excommunicatum esse, & negans etiam validè latam esse excommunicationem, absolvi ante omnia debeat juxta formam Ecclesiæ, præstita scilicet cautione, quòd Ecclesiæ mandatis sit pariturus (cum enim excommunicatio injusta quidè, non tamen nulla saltem in foro externo legit, consequenter

ab ea absolvi prius debet reus quàm probationes de injusta hac excommunicatione proferat, ut audiri postmodum possit, si injustam fuisse excommunicationem probare velit) nisi statim probare velit contraria pars latam eam fuisse propter notoriam contumaciam. Secunda regula est, quòd recipi debeant statim, antequam nulla declaretur excommunicatio, de nullitate illius, si pars opponat latam in se fuisse excommunicationem post legitimam appellationem interpositam, aut quòd in ea ferenda intolerabilis error expressus sit, si enim probat invalidam fuisse, tum nullã abolutione opus est, cum nulla fuerit ligatio, nec in interno, nec in foro externo, pro quo tamen ligatus est, qui injustam tantum sui excommunicationem præterdit.

SECTIO VI.

De prorogatione jurisdictionis iudicis delegati, & ejusdem recusatione.

§. I.

De prorogatione, sive extensione jurisdictionis delegata.

Respondetur primò, quòd jurisdicção delegata prorogari non possit, sive extendi ad personas in rescripto non expressas, etiam de consensu partium, ut constat ex *c. P. & G. 40. h. t.* (cum enim strictæ explicationis sit rescriptum delegationis, & quidem juxta mentem delegantis, consequenter nullam licet partibus pro suo placito facere extensionem